

ABSTRAKT (SK)

Práca pojednáva o užitej fotografii Jana Svobodu (1934 – 1990), českého výtvarného fotografa, ktorý vedľa svojej voľnej tvorby dokumentačne fotografoval umelecké diela výtvarníkom z okruhu svojich priateľov. Na základe náčrtu princípov jeho voľnej tvorby, ktorá zahŕňa prevažne statické zátišia, bolo možné novo analyzovať rozsiahly nazbieraný materiál jeho tzv. reprodukčných fotografií, v ktorých používa rovnaké princípy tvorby. Do analýzy boli pritom zahrnuté iba fotografie trojrozmerných umeleckých diel. Z rozboru vyplýva, že autor do dialógu s dokumentovaným dielom vstupoval ako tvorivý konkurent, ktorý v niektorých prípadoch dospel až k zneužitiu dokumentovaného umeleckého diela iného autora pre potreby obsahových i formálnych kvalít vlastnej fotografie. Text zahŕňa aj stručnú komparáciu tejto tvorby s prácou iných českých a svetových fotografov, ktorí fotografovali umelecké diela invenčne, s významom kladeným práve na médium fotografie, čo častokrát presiahlo požiadavok verného zobrazenia umeleckého diela.